

Przedbórz, dnia 21.11.2018 roku

Paweł Zięba
Radny Rady Miejskiej
w Przedborzu

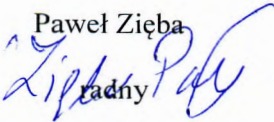
Miłosz Naczyński
Burmistrz Miasta
Przedbórz

Oświadczenie woli

Na podstawie art. 60 kodeksu cywilnego składam Burmistrzowi Miasta Przedbórz, jako organowi odpowiedzialnemu ze realizację zapisów Uchwały nr II/8/02 Rady Miejskiej w Przedborzu z dnia 26.11.2002 i późniejszymi jej zmianami, oświadczenie woli o rezygnacji z przysługującego mi prawa do pobierania diet należnych w związku z wykonywaniem mandatu radnego.

Oświadczenie to dotyczy całego okresu trwania kadencji Rady Miejskiej w Przedborzu w latach 2018 – 2023.

Jednocześnie proszę o zamieszczenie przedmiotowego oświadczenia na BIP UM w Przedborzu wraz z pozostałymi materiałami dot. sesji Rady Miejskiej w Przedborzu z dnia 21.11.2018 roku.

Paweł Zięba

radny

- do wiadomości Rady Miejskiej w Przedborzu
- a/a

Czy radny gminy może zrzec się diety za wykonywanie funkcji radnego?

Art. 25 Ustawy o samorządzie gminnym

4. Na zasadach ustalonych przez radę gminy radnemu przysługują diety oraz zwrot kosztów podróży służbowych.

5. (uchylony).

6. Wysokość diet przysługujących radnemu nie może przekroczyć w ciągu miesiąca łącznie półtorakrotności kwoty bazowej określonej w ustawie budżetowej dla osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe na podstawie przepisów ustawy z dnia 23 grudnia 1999 r. o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 373 i 730).

7. Rada Ministrów określa, w drodze rozporządzenia, maksymalną wysokość diet przysługujących radnemu w ciągu miesiąca, uwzględniając liczbę mieszkańców gminy, przy czym kwota wymieniona w ust. 6 oznacza maksymalną wysokość diet w gminach o największej liczbie mieszkańców.

8. Rada gminy przy ustalaniu wysokości diet radnych bierze pod uwagę funkcje pełnione przez radnego.

9. (uchylony).

10. Minister właściwy do spraw administracji publicznej określi, w drodze rozporządzenia, sposób ustalania należności z tytułu zwrotu kosztów podróży służbowych radnych, uwzględniając celowość zwrotu rzeczywiście poniesionych wydatków związanych z wykonywaniem mandatu oraz ułatwienie dokonywania rozliczeń.

Kwestie związane z ustaleniem charakteru świadczenia jakim jest dieta radnego gminy uzależnia ustalenie, czy osoba uprawniona do jego otrzymywania może się go zrzec.

Zgodnie z art. 84 kp Pracownik nie może zrzec się prawa do wynagrodzenia ani przenieść tego prawa na inną osobę.

„W aktualnym stanie prawnym brak legalnej definicji diety. **Nie ma także podstaw, aby przyjąć, że diety stanowią wynagrodzenie radnego za czynności przez niego świadczone**, jak i do tego, aby uznać je tylko za ekwiwalent pieniężny zwiększonych kosztów podróży służbowej, jak zostało to uczynione na gruncie prawa pracy w rozporządzeniu MPiPS z dnia 1 czerwca 1998 r. w sprawie zasad ustalania oraz wysokości należności przysługujących pracownikom z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju (Dz. U. Nr 69, poz. 454 z późn. zm.) oraz rozporządzenia MPiPS z dnia 3 lipca 1998 r. w sprawie ustalania oraz wysokości należności przysługujących pracownikom z tytułu podróży służbowych poza granicami kraju (Dz. U. Nr 89, poz. 568 z późn. zm.) Wydaje się zatem uzasadnione uznanie, że przez pojęcie diety przewidzianej w komentowanej ustawie należy rozumieć przede wszystkim pewien rodzaj świadczeń, mających za zadanie kompensowanie utraconych w związku ze sprawowaniem powierzonych funkcji zarobków i poniesionych jednocześnie w związku ze sprawowanym mandatem kosztów. Przy czym koszty te nie są kosztami podróży służbowej, gdyż te przysługują niezależnie od diety. Z całą pewnością takie pojmowanie pojęcia diety odnosi się do tych radnych, którzy pozostają czynni zawodowo. W przypadku radnych, którzy już nie świadczą pracy zawodowo ani też nie prowadzą działalności gospodarczej zarobkowo - dieta stanowić będzie rekompensatę zarobków, które mogliby uzyskać, gdyby nie poświęcili się realizacji zadań płynących z powierzonego im mandatu.

Dolnicki Bogdan (red.), Ustawa o samorządzie gminnym. Komentarz

Mając powyższe na uwadze należy stwierdzić, że dieta przysługująca radnemu gminy to nie wynagrodzenie, a rekompensata za utracone zarobki i zwrot kosztów ponoszonych przy wykonywaniu mandatu.

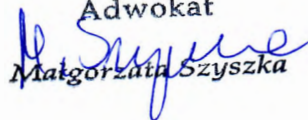
Takie też stanowisko zostało wyrażone przez Regionalną Izbę Obrachunkową w Łodzi w uchwale z dnia 2 sierpnia 1999 r., XXXIII/227/99, LEX nr 42699).

W obecnym stanie prawnym dieta powinna być traktowana jako rekompensata utraconego przez radnego wynagrodzenia za pracę.

Otrzymywanie diety jest uprawnieniem każdego radnego. Uprawnienie oznacza, że danej osobie przysługuje określone prawo, tj. że w zależności od treści tego uprawnienia może żądać od innych osób lub podmiotów określonego zachowania lub co najmniej poszanowania przysługującego jej prawa. Państwo zaś obowiązane jest zapewnić tej osobie prawną ochronę uprawnienia.

Do istoty uprawnienia należy również to, że osoba, której to prawo przysługuje, może prawem tym w zasadzie dowolnie rozporządzać, może decydować, czy z niego skorzysta, czy też nie. Ostatecznie osoba ta może w ogóle z przysługującego jej uprawnienia zrezygnować.

Żaden przepis prawa nie nakłada na radnego obowiązku pobierania diet. Jest to jego prawo, a nie przymus. To prowadzi do wniosku, że radny nie ma obowiązku pobierania diet, może zatem ich się zrzec.

Adwokat

Małgorzata Szyszka